

در گفتگو غلامحسین نادری یکی از کهنه کاران و پیشکسوتان صنعت کفش؛

داستان ۵۲ سال تلاش در صنعت کفش و چالش‌های امروز

غلامحسین نادری یکی از کهنه کاران و پیشکسوتان صنعت کفش است که از ۱۴سالگی وارد این حرفه شده است و اگرچه کار خود را با تولید کفش و با برندهای «نادری شوز، تکاور و درپا» آغاز کرده اما اکنون در حوزه تولید انواع دمپایی در سائزهای مختلف از بچه‌گانه گرفته تا پسرانه، زنانه و مردانه در شهرک نصیرآباد فعالیت دارد.

به گزارش خبر پایگاه اطلاع رسانی سپهر، غلامحسین نادری یکی از کهنه کاران و پیشکسوتان صنعت کفش است که از ۱۴سالگی وارد این حرفه شده است و اگرچه کار خود را با تولید کفش و با برندهای «نادری شوز، تکاور و درپا» آغاز کرده اما اکنون در حوزه تولید انواع دمپایی در سائزهای مختلف از بچه‌گانه گرفته تا پسرانه، زنانه و مردانه در شهرک نصیرآباد فعالیت دارد.

اعتبار و اعتماد سابق دیگر در بازار حاکم نیست

این پیشکسوت صنعت در خصوص نحوه ورود خود به این حرفه می‌گوید: از سن ۱۴سالگی وارد صنعت کفش شدم و حدود ۵۲سال است به عنوان تولیدکننده فعالیت دارم و در این نیم قرن فراز و نشیب‌های بسیاری را پشت سر گذاشته‌ام. طی ۳۰ سال اخیر با برند درپا تولیدات خود را به بازار عرضه می‌کنم. در واقع بعد از اینکه نتوانستم ادامه تحصیل بدهم وارد بازار کار شدم و به کفش علاقه پیدا کردم چون یک کار همه جانبه است و علاوه بر هنری بودن کار کفش یک کار فنی نیز است که شخصا برای بنده جذاب بود و لذا از ابتدا تولید انواع کفش از جمله کفش ورزشی و اسپرت را در دستور کار مجموعه خود قرار دادیم و در حال حاضر نیز غالبا تولید دمپایی داریم و یکی از فرزندانم مدیریت بخش فروش را برعهده دارد.

نادری خاطر نشان می‌کند: در آن زمان که بنده تازه وارد این صنعت شدم شرایط بسیار متفاوت با الان بود به نحوی که در سن ۱۵-۱۴ سالگی با یک سفته ۲۰۰هزار تومانی به بازار رفتم و یک نیسان مواد اولیه، قالب، پرس، ابزار و hellip خریداری و شروع به کار کردم. جالب اینکه بعد از مدت کوتاهی خواستیم کار را توسعه بدهیم برادرم را نزد حاج عباس اصفهانی و حاج رحیم نیکبخت فرستادم چند چرخ و دستگاه و پرس بدون اینکه چک یا سفته‌ای از ما دریافت کنند برای ما ارسال کردند! اما امروز متأسفانه نه آن اعتماد مانده و نه اعتبار آن زمان هست که با سفته و چک و یا لفظی بخواهیم کالا بگیریم بلکه فردی که تازه وارد این حرفه می‌شود باید میلیاردها تومان سرمایه داشته باشد تا بتواند کار را شروع کند.

وی در خصوص حضور جوانان در این صنعت نیز می‌گوید: رشد کردن در پی تلاش و پشتکار حاصل می‌شود اما جوانان امروز اکثرا به دنبال این هستند که به یکباره و با سرعت پولدار شوند یعنی خواهان کار راحت و پول زیاد هستند. در صورتی که بنده شخصا ۱۵سال روزانه ۲۰ساعت کار کرده ام چون آن زمان دستگاه پرس نبود با دست کار را می‌بریدیم و چرم گاوی را با گزن و چاقو برش می‌زدیم. الان جوانان یک سال کار می‌کنند و انتظار دارند سریع پولدار شوند در صورتی که باید زحمت کشید و تخصص پیدا کرد تا پولدار شد.

اُفت صنعت ریشه در مدیریت نادرست در سطح کلان دارد

این پیشکسوت صنعت در خصوص وضعیت بازار نیز می‌گوید: صنعتگران تلاش می‌کنند اما با عدم ثبات بازار و قیمت‌ها تمام تلاش تولید کننده بی‌نتیجه است مخصوصا الان با توجه به تورمی که وجود دارد کارگر به سختی پیدا می‌شود، تولید به سختی انجام می‌شود و از آن طرف قیمت تولید بالا است به همین دلیل بازار خوبی نداریم و مردم توان خرید جنس گران قیمت را ندارند.

وی ادامه می‌دهد: متأسفانه در ۵۰-۴۰ سال گذشته پیوسته شرایط بدتر شده و هرچه جلو رفته‌ایم کارسخت‌تر شده است که به نظر بنده ریشه در عدم مدیریت صحیح در سطح کلان دارد. به عنوان مثال اگر بانک‌ها حمایت کنند و تسهیلات خوبی بدهند در حالی که اکنون حداقل ۲۵درصد سود می‌گیرند در صورتی که تولید ما امروز ۲۵درصد سود ندارد. از سوی دیگر قطعی برق و نبود سوخت برای ژنراتور، ارزش افزوده ۱۰درصدی و بسیاری مسائل دیگر تولیدکننده‌ها را گیر انداخته است.

نادری در خصوص دلایل افت صنعت کفش نیز می‌گوید: از یکسو به مدیریت نادرست در سطح کلان برمی‌گردد و از سوی دیگر در گذشته صنعت در کشورهای اطراف ما مثل امروز پیشرفته نبود و حتی کشوری مانند روسیه اصلا تولیدی نداشت و کفش ملی، کفش وین و کفش بلاّ کل نیاز کفشی روسیه را تامین می‌کردند. اما امروز حتی افغانستان در صنعت کفش حرف برای گفتن دارد؛ یعنی اگرچه از ایران کفش خریداری می‌کنند اما در کنار آن تکنولوژی و ماشین‌آلات نیز از ایران خریداری می‌کنند و چند وقت دیگر احتمالا از ایران جلو بزنند.

این پیشکسوت صنعت در پایان می‌گوید: اصولا زندگی کارگری پر از خاطرات تلخ و شیرین است به طوری که به یاد دارم شبهایی که تا صبح بیدار می‌ماندیم و کار می‌کردیم تا صبح کار مشتری آماده شود و بدقول نشویم. امیدواریم چرخ روزگار بر وفق مراد همه بچرخد و روزهای روشنی برای مردم و صنعتگران کشور رقم بخورد.